

Den

G

1. Otevřel jsem oči a ono nový ráno;

D Ami7

vzbudil jsem se na posteli sám, s tím jsem nepočítal.

Cmi G ...

Věřil jsem noci, že učiní zázrak, že budeš ležet vedle mě...

A já ti řeknu: „Dobry ráno.“ Na všechno přikývnu: ! „Áno...“

Jó moc si to maluju, časem bych otupěl,
ale rád bych ti řekl teď: „Dobry ráno!“

G

Ref.: Když jsem já věděl, ty jsi nevěděla

Emi

a když ty jsi věděla, já jsem nevěděl.

Ami7

Když jsi se smála, já jsem nic nepoznal,

Cmi

jako solnej sloup, jako zkamenělej jsem.

2. Je čas k obědu... Zašel jsem, sednul si, objednal pro dva...

Jó, věřil jsem ráno, že učiní zázrak, že budeš sedět vedle mě...

A tak si říkám: Aspoň bude klid a zavřu oči a vyhnu se setkání, vyhnu se řeči,
ale asi tu chybíš... určitě tu chybíš, komu popřeju dobrou chuť...?

Ref.

3. Vypotácím se z hospody, pomalu jdu, s nataženou rukou hmatám...

Jó věřil jsem večeru, že učiní zázrak... Že půjdeš vedle mě...

A obloha tu svítí, měsíc svítí... a čas mizí, čas mi utíká a často zbytečně...

Nikam to nevede!

4. Tak proč jsme se nemohli sejít, no, proč ne?!

Čáry máry na kočáry, čáry máry – asi budou v tom kouzla, zaklínadla...

Je to divný, je to na nic – já nemám rád čas!!

Ref.